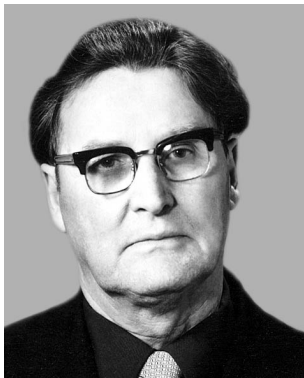

В. П. Павловська

Беляєв Гнат Степанович

БЕЛЯЄВ Гнат Степанович (11. 07. 1918, с. Тамаші, нині Вітеб. обл., Білорусь – 06. 04. 1997, м. Ялта, АР Крим) – поет-сатирик. Член СПУ (1975). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. П'ятигор. пед. інститут (1942). Працював у ред. газет «Пятигорская правда» (1946–50), «Молодой ленинец» (завідувач відділу літ-ри, 1950–52), «Крымский комсомолец» (завідувач відділу шкіл. молоді, 1952–53), «Советский Крым» (кор., завідувач відділу культури, 1953–80). Автор зб. «Медвежья чуткость» (1959), «Кочующий трубач» (1964), «Смехом по помехам» (1967), «Смехотерапия» (1971), «Мини и макси» (1978; усі – Сімферополь). Висміював міщанство і підлабузництво. Переклав рос. мовою окремі твори С. Олійника, В. Лагоди, Ю. Кругляка, Л. Забашти та ін.

Бібліографічний опис:

Беляєв Гнат Степанович / В. П. Павловська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41708>. – Останнє поновлення : 9 трав. 2024.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).